

Hr. Dyrlund sagde: Jamen man må sandelig godt fiske, man må sandelig godt skrive bøger, man må sandelig godt lave keramik. Ja, men man må ikke få penge for det. Det er lige præcis dér, vandene skiller. Og hvis det ikke var så sent, og skatteministeren i øvrigt var til stede – den tidligere, skatteministeren vil nok ikke svare for ham – så ville man have kunnet spørge direkte, om man i Skatteministeriet ikke kan finde ud af, hvad der er hobbyvirksomhed, og hvad der er erhvervsvirksomhed, for det kan man, og det er to forskellige regelsæt, vil jeg sige til hr. Dyrlund.

Og må jeg så ikke fortælle historien, så hr. Dyrlund kan forstå, hvad det her drejer sig om i virkeligheden? Man skulle tro, det var et eventyr skrevet af nogen; det er det ikke, det er en konkret sag, som jeg har liggende på mit bord. Nede i Sønderjylland er der to brødre, som aldrig har været gift og altid boet hjemme hos deres mor. De er vældig gode til at synge; det har de været hele deres liv. Moderen er formand for menighedsrådet. De er begge to på overgangsydelse. Den ene bror bliver bedt om af menighedsrådet at synge til begravelser i kirken, han accepterer det og tjener 19.000 kr. på et år på overgangsydelse. Han er lønmodtager lønnet af menighedsrådet. Fint, flot, alle er glade.

Den anden bror kan jo ikke synge i kirken; de kan ikke have to til det. Han går ned til kommunen, og så spørger han kommunen, om ikke man nede på plejehjemmene har brug for en, der synger og underholder. Kommunen synes, det er en pragtfuld idé, og så siger kommunen: Jamen det ordner vi under AOF. Så bliver han lige pludselig selvstændig erhvervsdrivende. Han tjente kun 12.000 kr., og ved I hvad? Han blev frataget overgangsydelsen. Jeg må spørge hr. Dyrlund: Er det sund fornuft? Er det sådan, Socialdemokratiet ønsker disse regler her skal være? Det er ikke et eventyr, det er en sand historie, hvor vanvittig den end lyder. Det er det regelsæt, som flertallet her i Folketinget ønsker at ændre.

Eller skal jeg fortælle om de to grundejere, som gerne ville sørge for, at lejerne ikke skulle betale så meget i husleje og derfor ikke ansatte en vicevært. Så blev man enige om, at alle dem, der boede i ejendommen, også udlejeren, kun skulle have halvt antal renovationsække. Til gengæld skulle man i en turnusordning, sådan kollektivt, sådan som i hvert fald den tidligere skatteministeren kender til, hver sjette uge

påtage sig at feje gården, og så skulle man altså også hver sjette uge skifte renovationsækkene midt i ugen. Det blev betegnet som selvstændig erhvervsvirksomhed; så var det ikke længere formueforvaltning.

Det er det vanvid, vi andre vil have rettet på. Det var det vanvid, Socialdemokratiet skulle have medvirket til at vi havde fået rettet på inden sommerferien, og det er det vanvid, som jeg håber at embedsmændene i Arbejdsministeriet vil være kreative nok til at forstå, at det findes der en løsning på. Vi skal ikke herindefra være så betonagtige, at vi vil bestemme, at staten skal styre og bestemme, hvilken form for aktivitet det er folk må have lov til at udøve i deres fritid.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil starte med at sige i forhold til ændringsforslaget – og den debat tager jeg ikke op – jeg vil bare sige, at jeg synes, man traf en klog beslutning, i og med at den vejledningspligt, der påhviler arbejdsløsheds-kasserne, rækker videre end den vejledningspligt, som følger af forvaltningsloven.

Når jeg trækker det frem, er det for at komme med en kommentar til hr. Knud Erik Kirkegaards indlæg. Hr. Knud Erik Kirkegaard ønskede en tilkendegivelse fra arbejdsministeren om, hvorvidt jeg ville arbejde med det problemfelt, der består i, at reglerne er meget komplicerede, og derfor bliver vejledningsopgaven en meget kompliceret affære.

Jeg kan sige til hr. Knud Erik Kirkegaard og andre, at regeringen er meget optaget af også på området her at få gennemført en betydelig regelforenkling. Alle er enige om, at regelstoffet er meget, meget kompliceret, og der er vel i virkeligheden alt for få mennesker i dette land, der har det totale overblik over alle krinkelkrogene i den her lovgivning.

Med hensyn til lovforslaget glæder det mig at konstatere, at der tilsyneladende er et bredt flertal i Folketinget, der vil stemme for lovforslaget her ved tredjebehandlingen.

Jeg har noteret mig, at der er et flertal, der opfordrer regeringen til i begyndelsen af næste samling at komme med forslag til ændringer af reglerne for overgangsydelse og efterløn, så ordningerne gøres mere fleksible. Og så langt kan jeg i hvert fald sagtens tilkendegive, at regeringen er enig i, at der kan være behov for at gøre reglerne mere fleksible.